

नरकः

नयनी, स्त्री, (नौयतेनयेति । नौ + करणे ल्युट् + डोप् ।) कनीनी । इति शब्दचन्द्रिका ॥
नयनोत्सवः, पुं, (नयनयोरुत्सवो यसात् ।) प्रदीपः । इति शब्दरत्नावली । चक्रुत्सवच्च ॥
नयनोपानः, पुं, (नयनयोरुपानः प्रान्तभागः ।) अपाङ्गः । इति राजनिर्णयः ॥
नयनैषधं, स्त्री, (नयनयोरैषधम् ।) पुष्टकासौ-सम् । इति हेमचन्द्रः । ४ । १२३ ॥
नयपैठी, स्त्री, (नयस्य पैठीव ।) अटकाङ्गम् । इति त्रिकाङ्गशेषः । इति भाषा ॥
नयविश्वारदः, पुं, (नये नौतौ विश्वारदो विज्ञः ।) नीतिशास्त्रचः । यथा,—
“वाङ्गुण्यविधितत्त्वं देशभावाविश्वारदः । साम्विविहिकः कार्यो राजा नयविश्वारदः ॥” इति मात्रस्य एव अध्यायः ॥
नरं, स्त्री, (बृहाति प्रापयति ब्रान्तमिति । नू प्रापयो + अच् ।) रामकर्पूरुषम् । इति मेदिनी । २, ५२ ॥
नरः, पुं, (बृहातैति । दृ + अच् ।) मतुष्यः । इत्यमरः । २ । ६ । १ ॥ (यथा, मनुः । १ । ६६ । “तुष्मिमतुष्म नरः श्रेष्ठ नरेषु ब्राह्मणाः स्तुताः ॥ ”)
पुरुषः । इति राजनिर्णयः ॥ (यथा, देवी-भागवते । ५ । २ । १४ ।
“यदा कदापि दैवेन्न ! नार्थास्ते मरणं भुवम् । न नरेभ्यो महाभाग ! न्दितस्ते महिषासुर ! ”) विज्ञुः । (महादेवः । यथा, महाभारते । १३ । १७ । ११५ ।
“गान्वारच्च सुवासच्च तपःसक्तो रतिनरः । ”) अच्छुनः । इति मेदिनी । २, ५२ ॥ (न-सुनेनश्च जातलादस्य तथालम् ।) शङ्कः । इति लीलावती ॥ * ॥ अथ नरजन्मकारणम् । “पितुः शुक्रोत्तरो नरः ॥ ” अन्यच्च । सुखवोधि ।
“विषमार्थो तिथो क्षिप्तं कुर्याद्वैज्ञलुकन्यकाम् । समार्थां पुरुषं नूनं केचिदाहुर्भैर्नैविषयः । चतुरश्चैतिलालान्ते गोलक्षा तत्परं नरः । ततस्तु ब्राह्मणच्च स्यादभयं नात्र संशयः ॥ ” इति पादोत्तरश्च १५ अध्यायः ॥ (स्वानामखातो हरेरंश्चभूतो भूमिपुरुषःकृष्णः । यथा, देवीभागवते । ४ । ५ । १५ ।
“हरेरंश्चैत्यौ तत्र नरनारायणाद्वै । पूर्णं वर्षसहस्रनु चक्राते तप उत्तमम् । ” अस्य विवरणल्लु तत्रैव विशेषतो दृष्टव्यम् ॥ * ॥ देवयोनिविशेषः । यथा, विष्णुपुराणे । १ । ५ । ५४ । “नरकन्दररक्षांसि वयः पशुमृगोरगान् ॥ ”) नरकः, पुं, (बृहाति क्षेषं प्रापयतीति । नू + “क्षादिष्यः संज्ञायां बुद् । ” उर्णा । ५ । ५५ । इति बुद् ।) देवरात्रिप्रभेदः । इत्युग्रादिकौषः । (नरख्य मनुष्यस्य कं शिरो यच ।) दैत्यविशेषः । स एषिथा गर्भं वराहदेवाज्ञातः । यथा,—
“रजस्वलाया गोत्राया गर्भं वीर्येण पीचिणः । यतो जातस्तो भूतो देवपुत्रोऽपि सोऽसुरः ॥ ”

नरकः

तस्य नामकारणं यथा,—
“मातुष्वस्य शिरस्त्र वृत्तस्य प्राप्य बालकः । खश्चिरस्त्र विव्यस्य रदंस्तस्यौ चण्णं तदा ॥ नरस्य शौर्यं खश्चिरो निधाय स्थितवान् यतः । तस्मात्स्य सुनिश्चेष्टो नरकं नाम वै यथात् । ”
तस्य राच्यं यथा,—
श्रीभगवानुवाच ।
“करतोया सलगङ्गा पूर्वभागावधिश्चिता । यावङ्गलितकान्तास्ति तावहेशं पुरं तदा ॥ अच्च देवी महासाया योगनिद्रा जगत्प्रदः । कामालालालुपमादाय सदा तिष्ठति श्वेतना ॥ अच्चास्ति नदराजोर्यं लौहित्यो ब्रह्मणः सुतः । अच्चैव दशदिक्पालाः स्ते स्ते पौर्णे यवस्थिताः ॥ अच्च स्वयं महादेवो ब्रह्मा चाहृष्टं सर्वदा । घनः घृत्यच्च सततं वसते इत्यैव पुत्रक ॥ ”
सर्वे क्रीडार्थमायाता रहस्यं देशसुतमम् । अच्च श्रीः सर्वतोभादा भौग्यमन्त सदा बहु ॥ अच्चैव हि स्थितो ब्रह्मा प्राणात्मं सर्वस्त्रं ह ॥ ततः प्राग्योतिष्ठायेणं पुरी शक्रपुरीसमाः । अच्च लं वस भद्रन्ते लौभिष्ठितो मया स्वयम् । छतदारः यहामात्रे राजा भूत्वा महावल ॥ ”
तस्य महिषौ माया यथा,—
“ततो विद्भरसात्मस्य पुत्रौ मायाङ्गर्या हरिः । पुत्रार्थं दरयामास नरकस्य समां गुणैः । वासुदास्य छूटीक्षस्तस्मिन् पुरुषवे स्वयम् । तथा समं स्वतनयं राजत्वेनाभ्यविचक्षत् ॥ ”
तस्य पुत्रा यथा,—
“करुमध्याच्च जायार्थां कालेन नरकः क्रमात् । भगदन्तं महाशौर्यं मदवनं सुमालिनम् ॥ चतुरी जनयामास पुर्णास्त्राच्च जितेः सुतः । महावत्सान् महावीर्यान् देवैरन्दैरुरासदान् ॥ ” इति कालीपुराणे ३४ अध्यायः ॥
पापिनां यातनास्यानम् । तत्सङ्गायथा,—
“पातालागाच्च सप्तान्ते लोकानां यदन्तरम् । सुषिरं तानि कथन्ने भुवनानि चतुर्हश ॥ अदाविंश्चति विख्यातास्तो नरकोट्यः । नरकाणामधस्तातु धूमः कालायिसम्भवः । तस्याधस्तादननाश्च रुदः सर्वमयो महान् । तदधी धर्मेचक्रतु वेनेदं धार्यते चगत् ॥ ”
इति विष्णुपुराणे गणभेदनामाध्यायः ॥
ततपर्यायः । नारकः २ निरयः ३ दुर्गातिः ४ । इत्यमरः । १ । ६ । १ ॥ * ॥ नरकसंख्या यथा,—
“उद्धोर्ह नरकाः शक्रः कोट्यः पश्चाश्चामानतः । चत्वारिंश्चत्वं तेषां प्रधानं तन्मिवोधत ॥ ”
उद्धोर्ह पाताले कालायिरुदस्य पुरोर्ह । “अवौचिः कुमिभव्यच्च तथा वैतरणी महान् । कूटशालमलिक्ष्यासु यमपर्वतरैरवम् । निरुक्ष्यासः पूतिमांसस्तप्ताकाश्च मित्रं जलम् । क्रकच्छेदस्तथा पङ्कं कशायासुतापिभवम् । पूतिपूर्णस्तथा मेदस्तमस्य रथिरं वसां । तामिसस्वप्तुण्डच्च तौद्यासिच्च नपुंसकः । लौहतप्तस्त्रियो भीमा अङ्गारराशिकोपरि ।

नरकः

कुमीपाकः च्छ्रस्त्रेवः सज्जीवनसुतापनम् ॥ कालस्त्रं महापङ्कं श्रौतोर्यां च्छ्रमेव च । अमरौयं तथा चोरं महारौरवसंचकः ॥ रुचीसुखेच्छ्रयत्तदैलं तपत्रपुस्तथा । अस्तिप्रतं तथा श्वासं भूमिभरगपहरिका ॥ ” इति देवीपुराणम् ॥
नरकागामिनो यथा,—
यम उवाच । “न गच्छन्ति नरा चोरान् धर्मवैधर्मनिर्मितान् । वधाच्च सुबहूस्त्र प्राप्नुवन्ति तपोधनम् । विस्तरेण तु तत् सर्वे ब्रह्मीमि सुनिसत्तम । अ॒यतं तम्भामाग ! श्रुत्वा चैवोपधारय । नामिचित्तरकं याति न सतपुत्री न भूमिदः । श्रृंखलं शतवर्षैः च वेदानांचैव पारगः । पतित्रब्यम् न गच्छन्ति सत्यवाच्याच्च ये नराः । अजिताच्चाश्चटाचैव सामिभक्ताच्च ये नराः । तिलं गच्छ हिरण्यच्च एथिर्वैष्णविप्रायाशीमै । ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छन्ति न गच्छन्ति न संशयः । ऋदारनिरता दानाः परदारविवर्जकाः । सर्वभूताम्भूताच्च सर्वभूतातुकम्यकः । न गच्छन्ति तु तं देशं पापिण्डं तम्भादृतम् । यातनास्यानसंपूर्णं हाहापतिभयस्तनम् । श्रानवन्तो दिजा ये च ये च विद्यापरं गताः । उदासीना न गच्छन्ति स्वार्थर्थं च हता नराः । न गच्छन्त्यत्र दातारः सर्वभूतिहिते रताः । श्रुत्यवका मालिपत्रोर्न गच्छन्ति न संशयः । अहिंसका न गच्छन्ति ब्रह्मचर्यवाच्यिताः । पतित्रता दानवनो दिजभक्ताच्च ये नराः । यथोक्तं यजमानाच्च संवयाजिन एव च । चातुर्मास्यकरा ये च ये हिजा चाहितामयः । गुरुवित्तातुपालाच्च कृतिनो मौनयन्त्रिताः । नित्यस्वाध्यायिनो दानाः सदा सभ्याच्च ये नराः । मानवान् पूजयन्नो चै आक्षमावेद भाविताः । अपर्वर्मयुना ये च न गच्छन्ति द्विजोत्तमाः । ब्राह्मणा अमरत्यच्च प्राप्नुवन्ति न संशयः । निराशाः सर्वामेष्यी निराशाः सुजितैविद्याः । न गच्छन्ति हि तं चोरं यत्र ते पापकर्मिणः ॥ ” इति वराहपुराणम् ॥ * ॥
नरकागामिनो यथा,—
गरीद उवाच । “इङ्कर्माण्यपि वल्लामि नरकं ये प्रयाति हि । सर्वव्येव तु कार्येषु देवपूर्वेषु भूमिपि ! ॥ हन्ति पुत्रान् पश्च लृत्यान् ब्राह्मणातिक्रमः क्रतः । गुर्वर्थं वा भयात्तं वा वर्जयित्वा महापैतृ ! ॥ येवत्तं कथयन्ति स्त ते वै निरयगामिनः ॥ प्रपाणाच्च सभानाच्च संक्रमाणाच्च मारिष । आगाराणाच्च भेत्तारी द्वरा निरयगामिनः ॥ ये परस्पापत्रांसारं परस्पानाच्च नाशकाः । सूचकाः सन्धिभेत्तारः परदृतप्रजौविनः ।